

2. V prípade, že zmluvné strany sú orgánmi verejnej správy, bránia odôvodnenie 28, článok 10 a článok 12 ods. 4 smernice 2014/24/EÚ uplatniteľnosti ustanovení zákona regiónu Benátsko č. 26/2012 na partnerstvo vo verejnom sektore podľa uvedeného článku 12 ods. 4 [smernice] a tiež článku 5 ods. 6 legislatívneho dekrétu 50/2016 a článku 15 zákona č. 241/1990, iba v úzkom zmysle, že verejný obstarávateľ je na ich základe povinný uviesť dôvody svojho rozhodnutia zadať zákazku na bežné dopravné zdravotné služby prostredníctvom verejného obstarávania namiesto priameho zadania?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

Odvolanie podané 10. januára 2019: Satelitné stredisko Európskej únie (SatCen) proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 25. októbra 2018 vo veci T-286/15, KF/SatCen

(Vec C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Satelitné stredisko Európskej únie (SatCen) (v zastúpení: A. Guillerme, advokátka)

Ďalší účastníci konania: KF, Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- uložil žalobcovi povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania uvádza SatCen tieto dôvody:

- Všeobecný súd sa tým, že dospel k záveru, že má právomoc rozhodovať o návrhoch žalobcu, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pretože (i) sa nezaoberal otázkou splnenia náležitostí zakladajúcich jeho právomoc a (ii) nesprávne vyložil zásadu rovnosti zaobchádzania,

- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že dospel k záveru, že jeho právomoc rozhodnúť spor je založená na článkoch 263 a 268 ZFEÚ,
- Všeobecný súd sa tým, že návrhy KF posudzoval vzhľadom k vedeniu správneho vyšetrovania, skreslil skutkový stav,
- Všeobecný súd sa pri výklade článku 1 prílohy IX služobného poriadku SatCen a právneho inštitútu na účinnú súdnu ochranu dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 10. januára 2019 — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Vec C-15/19)

(2019/C 164/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Odporca: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Prejudiciálne otázky

1. Umožňujú články 10 a 14 smernice 1999/31/ES⁽¹⁾ taký výklad, ktorý si osvojil odvolací súd vo veci samej, keď rozhodol o retroaktívnom uplatnení článkov 15 a 17 legislatívneho dekrétu 36/2003, ktorými sa uvedené ustanovenia [práva Únie] prebrali do talianskeho práva, s tým dôsledkom, že pôsobnosť povinností stanovených v predmetných ustanoveniach, konkrétne pokiaľ ide predĺženie doby povinnej starostlivosti o skládku po ukončení jej prevádzky z desiatich na tridsať rokov, sa bezpodmienečne rozšírila aj na už existujúce skládky, ktoré získali povolenie na svoju prevádzku pred nadobudnutím účinnosti uvedených ustanovení?
2. Konkrétne — pokiaľ ide o normatívny obsah článkov 10 a 14 smernice 1999/31, ktoré v uvedenom poradí vyzývali členské štáty, aby prijali „opatrenia na zabezpečenie toho, aby všetky náklady súvisiace so zriadením a prevádzkou skládky, vrátane, pokiaľ je to možné, nákladov finančnej záruky alebo jej ekvivalentu uvedeného v článku 8 písm. a) bodu iv) a odhadovaných nákladov na uzatvorenie skládky a starostlivosti o ňu po skončení jej prevádzky minimálne po dobu 30 rokov, boli pokryté cenou účtovanou prevádzkovateľom za ukladanie jednotlivých druhov odpadov na skládku“ a „opatrenia na zabezpečenie toho, aby skládky, ktorým bolo vydané povolenie alebo ktoré už boli v prevádzke v čase transpozície tejto smernice, [mohli] pokračovať v prevádzke“ — umožňujú tieto ustanovenia taký výklad, ktorý si osvojil odvolací súd vo veci samej, keď rozhodol o uplatnení článkov 15 a 17 legislatívneho dekrétu 36/2003 na už existujúce skládky, ktoré získali povolenie na svoju prevádzku pred nadobudnutím účinnosti uvedených vykonávacích ustanovení, hoci článok 17 pri implementácii takto uložených povinností, a to aj vo vzťahu k uvedeným skládkam, obmedzuje príslušné vykonávacie opatrenia stanovením prechodného obdobia a neobsahuje nijaké opatrenie na zmiernenie finančného dopadu predmetného predĺženia doby starostlivosti na „držiteľa“?